

MEGVALLÁS A „NÉV”-BEN

Bor Ferenc
Ságvár, 2013. 07. 08.

Hálát adunk Szent Szellem, hogy munkálkods a testek helyreállításán. Hálát adunk, hogy gondoskods a szükségek betöltéséről és az életek helyreállításáról az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Köszönjük Atyám, hogy nekünk adtad az Igédet, amely a szánkban van, amely sziklazúzó pöröly. És mi ügyelünk arra, hogy mindig igei megvallásokat tegyünk, mert ezek visznek bennünket előre. Ezek visznek győzelemre a Krisztusban.

Hálát adunk drága Úr Jézus, hogy megszerezted a győzelmet a számunkra, és mi abban a győzelemben járhatunk, amit Te a szent véred, a kereszthalálod által megszerezted nekünk. Téged magasztalunk Uram és Téged dicsérünk! Te vagy az, aki előttünk jársz, utat mutatsz a számunkra, a Jézus nevében. Köszönjük Neked, hogy a mai napon is növekszünk, ismeretben.

Az Írásokból megtudhatjuk, hogy kik vagyunk Krisztusban, mik vagyunk Krisztusban. Milyen jogaink és kiváltságaink vannak, és milyen győzelemben járhatunk. Hálát adunk Uram a mai napért, köszönjük az áldások teljességét, amit elkészítettél a számunkra. Köszönjük a Te szerető öleléseidet, az Úr Jézus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és figyelmeztess arra, hogy *ügyelj a megvallásaidra!* Szombaton Pesten imádkoztunk egy nagyot. Köszönjük az Úrnak az áldott szombati összejövetelt, az Úr jelenléte erőteljesen tapasztalható volt.

Hazafelé imádkoztunk a kocsiban, Tündinek volt egy imakérése. Egy bizonyos hivatali ügyért imádkoztunk, és most súgta a fülembé, hogy rendben van a dolog. Az akadály elgördült. Hallelúja.

Hálát adunk a Szent Szellemnek, hogy bekapcsolta az ajándékokat! Helyreállítás folyik a test különböző részein. Elindult a lábujjnál és jött fölfelé a lábszár, térd, szív, szem, sérv területére. Itt működik a helyreállítás. Hisszük, hogy még lesz több helyen is.

Azt hallottuk Pesten, hogy olyanok teszik le a szemüveget az Úr jelenlétéből, akik már 20 éve hordák. Tehát most az Úrnak ilyen megszabadító kegyelme van a szemproblémásokra.

Elérkeztünk a Jézus neve sorozat utolsó részéhez, a 12. rész következik. A mai tanítás címe: *Megvallás a névben*. Három hónapon keresztül ment ez a sorozat. Így igazából el tudtunk mélyülni benne. Ki tudtunk bontani mélységeket, világosságot előhozni általa.

A korábbi tanításokat megtaláljátok az interneten és kölcsönözhetitek CD-kre kiírva. Attól függően, kinek milyen lehetősége van, tudja pótolni vagy ismételni, mert sokszor a többszöri meghallgatás hoz megértést és kijelentést.

Első Igénk gyakran használatos. Tudnunk kell, hogy nagyon *fontos* szerepe van az életünkben a *megvallásoknak*, főként, ha ezt Jézus *nevében* tesszük.

Márk 11,23-24.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek. Ámen.

Tudjátok mi az a hegy? Az az aktuális *problémánk*. Azt mondta Jézus, hogy a hegynek *parancsolhatunk*, hogy ugorjon a tengerbe, mert sokkal könnyebb ledózerolni a hegyet, mint alagutat fúrni, átmászni rajta vagy megkerülni. Kell *szólni* a hegyhez, hogy távozzon!

Következő tanítássorozatunk a *dózer hitről* fog szólni. Mert a dózer az, ami le tudja *tolni* a hegyet az útról. El tudja *távolítani* a problémát előlünk.

Kenneth Hagin, miután *megértette* ennek a két versnek az üzenetét, ez alapján a szívében levő hitét *vallotta* meg. És egy órán belül *eltűnt* a testéből mindhárom betegsége. A paralízis,

ami ágyhoz kötötte. Továbbá volt egy szívbetegsége és egy gyógyíthatatlan vérbetegsége, ami úgy jelentkezett, hogy a vére narancssárga volt. Egészen halványszínű volt.

Az orvosok nem adtak esélyt, hogy életben marad ez a tinédzser fiú. De mindhárom súlyos betegségéből *gyógyultan* állt fel, miután az Ige világosságában tett *hitmegvallást*. Tehát az Ige megértése és annak a szívbeli megvallása *megmentette* az életét.

Míg Hagin esetében a megvallás *gyógyulást* hozott, fogjuk látni a most olvasandó versekben, hogy az elveszetteknel a hitmegvallás pedig *üdvösséget* hoz, amikor valaki megvallja a Krisztusba vetett hitét, de olyan módon, hogy közben hiszi is a szívében.

Róma 10,9-10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Az üdvösségnek *két feltétele* van, a szívünkbe *hinni*, és a száunkkal *kimondani* a Krisztusba vetett hitet, s meglesz az örök élet. Üdvösség nincs *hitmegvallás* nélkül. Amikor mi újjászülettünk Jézus Krisztus *tudatos befogadásával*, akkor *igazzá tettünk* a szent vér által, és általa nyertük el az *üdvösséget*. Az újjászületés vezet el az üdvösséghez.

Az itt levő *megvallás* szó a Strong szótárban a 3670 számút viseli, és ennek a görög szerinti kiejtése a *homologeó*. Ez azért fontos, mert a következő versekben megvizsgáljuk ezt.

Viszont azt is kijelenthetjük, hogy a *keresztény élet* egy *megvallással kezdődik*. Mert akkor lesz keresztény egy ember, amikor Jézust *befogadta* a szívébe. Nem akkor, amikor egyéb más szertartáson esik át. A keresztény élet egy *folyamatos megvallásból* áll.

Zsidó 3,1.

1. Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra. Ámen.

Itt is szerepel a *megvallás* szó, amely a 3671-es Strong számot viseli, s a görög szerinti hangzása a *homológia*. De a két szónak – amit a Római levélben majd a Zsidó levélben olvastunk –, a *szótöve* ugyanaz.

A *W. E. Vine* újszövetségi szótár a megvallás szóra a következő jelentést adja: nyíltan hirdetni, szabadon szólni. *Kenyon* pedig ezt így fogalmazta meg: mély meggyőződésünkről tanulságot tenni, szájjal megvallani. Így lehet meghatározni a megvallásnak az értelmét, jelentését.

A megvallás nagy fontossággal bír az *újjászületésben* – ahogyan olvastuk azt a Római levélben –, de rendkívül fontos a *mindennapi életünkben* is. Mert sok esetben egyszerűen csak kimondunk valamit, és az lesz meg.

Hallottam már töletek több helyről is, hogy például nem viszek esernyőt, mert az a zivatar nem erre fog jönni. Nyugodtan mehetsz, mert *nem lesz eső*. Édesanyáktól lehet ezt hallani: én *nem lehetek beteg*, mert ki látná el a családot! Ezek mind pozitív megvallások, amelyeknek *gyümölcse* is jóízű lesz. A keresztény életet tehát a *hitben járásnak* kell jellemeznie.

RAGASZKODJUNK A MEGVALLÁSUNKHOZ

Zsidó 4,14.

14. Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz. Ámen.

Itt megint nyomatékosan mondja az Ige, hogy *ragaszkodjunk*. Az előző Igében az volt, hogy *figyelmezzünk*. Úgy is összefoglalhatom – és talán érthetőbb –, hogy *ragaszkodjunk ajkaink bizonyágtételéhez*. A megvallás azt is jelenti, hogy *mindig ugyanazt mondjuk*! Ne egyszer a pozitív oldalát, másszor pedig a negatív oldalát ugyanannak a dolognak.

Az itt levő *megvallás* szó a 3671-es Strong számú *homológia*, aminek a magyar jelentése: egyetértés, elfogadás, elismerés, egyezmény, szerződés, fogadalom, megvallás, hitvallás. Ennyiféle jelent ez az egy szó.

Minek kell a mi száunkat elhagynia? Milyen *megvallásoknak*? Kik vagyunk Krisztusban, mik vagyunk Krisztusban, mit nyertünk Krisztusban! A Krisztusban biztosított győzelmi

pozícionkat, Krisztusban milyen jogokat és kiváltságokat nyertünk! Az Atya mit tett értünk Krisztusban, Krisztus által, és a Szent Szellem mit végzett el bennünk az Ige által!

Adódhatnak az életben problémák. A „senkiházi” – ahogy mondja az Ige –, körbejárja a földet, keresi, hogy kit tud elnyelni, kit tud beugrasztani a csapdájába, ki az, aki reagál a félelemre. Ha valaki elmondja neked a *problémáját*, hogy hogyan is tett alá a „füstös képű”, és ha ott megállna, akkor te emlékeztess arra, hogy *van tovább!*

De a történet végén nem szabad megállni, hanem az előbb felsoroltakkal kell *folytatni* tovább. Hogy én *ki vagyok* Krisztusban, *mit tett* Krisztus értem, *mit végzett el* az Atya és a Szent Szellem bennem! Milyen hatalmas pozíciót kaptam Krisztusban, és milyen jogaim és kiváltságaim vannak, hogy én *ellene tudjak állni* annak a problémának.

Tehát nem szabad megállni a probléma felsorolásának a végén, hanem *tovább* kell folytatni, hogy *de...* Ez egy nagyon fontos megállapítás. Mert ha valaki *egyszer* elmondja a problémáját, az arra jó, hogy tudunk imádkozni érte. Többször nem kell sajnáltatnia magát.

A megvállásaink a *hitünk mértékét* tükrözi. Ebből az következik, hogy a hitünk *nem tud* a *megvállásaink fölé* emelkedni. Ami kijön az orrunk alatti nyíláson, az a hitünk. Ha el szeretnénk érni egy célt, ahhoz meg kell *edzeniünk* a hitizmainkat.

Ha fel szeretne mászni egy hegymászó egy 1500 méteres csúcsra, de neki csak az ereje 500 méterig bírja, akkor nem fog továbbjutni. Ahhoz neki alaposan edzenie kell, hogy még a visszamaradt 1000 métert is meg tudja mászni.

Nekünk a hitünket *békeidőben* kell megedzeni, hogy a hitizmaink *erősek* legyenek. Mindig jó kondícióban kell tartani a hitünket, hogy bármikor *bevetésre* van szükség, akkor azonnal tudjunk lépni.

Lehet egy szekrény méretű ember fizikailag nagyon gyenge. Mert ha egésznap csak a TV meg a számítógép előtt ül, és az izmait soha nem mozgatja, akkor egy cérvanékony izmos férfi is le tudja őt győzni, padlóra tudja küldeni.

Jézus *neve* akkor tud a *hasznunkra* lenni, amikor elkezdjük megvallani, hogy *mire képes* Jézus neve az életünkben. Ha arról kezdesz megvallást tenni magadban az Úrnak vagy a környezetednek, hogy Jézus *neve mire képes* a te életedben, onnantól kezdve fogod érzékelni ennek a *hasznát*.

Kenyon egy óriási *veszélyre* mutat rá. S ez nem más, mint amikor a keresztények *kétféle* megvallást tesznek. Az egyikfajta megvallás az, amikor valaki az *Igével összhangban* szól. Ez a jó, ez a helyes és követendő. A másik pedig az, amikor a *kételyt* és a *félelmet* fogalmazza meg valaki, miután elmondta az Igébe vetett hitét. Ezzel gyakorlatilag *tönkreteszi* az igei megvallását.

Egy igei megvallás a következőképpen néz ki. Közbevetőleg: nagyon hasznos, hogy ha a szíveteken az van, hogy a pásztorral megosztjátok a gondjaitokat, és tanácsot kérjétek, mert utána az Úr elkezd foglalkozni a pásztorral és előjönnek a megoldások.

Nem szabad félreérteni azt, hogy semmi rosszat nem mondok ki, és így nem mondom el a problémámat sem, mert akkor a pásztor sem tud érted imádkozni. Egyszer valahogy *közös nevezőre* kell jutni a pásztorral, vagy egy hittárssal, hogy *egy akaraton* lehessen imádkozni. Az a helytelen, amikor ezt követően még százszor is elmondja az illető a panaszát.

Van egy hitmegvallásunk, mondjuk el együtt: *Jézus nevében a Galata 5,22 értelmében, megvallom, hogy én és a hozzátartozóim mindenben mértéktartóak vagyunk, és a Szellem gyümölcseit teremjük bőséggel. Az Ige és a szent vér hatalmát vallom meg magam felett, szerettem felett, a gyülekezet tagjai felett, a Jézus nevében. Ámen.*

Hogyan tetszik? Ez a mértéktartás különösen vonatkozik a szenvedélyproblémákra. Tehát ez egy igei megvallás. Amikor a gyülekezet hazamegy, akkor inentől kezdve a hét mind a hat napján *ugyanazt kell megvallani*, függetlenül, hogy mit tapasztalsz a családban, a környezetedben, azzal a bizonyos mértéktartással kapcsolatban. Mert az *Ige* fogja az *áttörést* meghozni.

(A comb belső vonalán jelent meg a gyógyító kenet.)

Én tegnap megtapasztaltam a megvallásnak a negatív oldalát is, miután vége volt a gyönyörűséges ima-összejövételnek, találkoztunk egy drága szenttel, aki nem szerelte le a

visszapillantó tükreit. Mert bármikor találkozom vele, mindig a problémáiról beszél. Az utasaink közül valaki meg is jegyezte, hogy ilyen szép ima után ezt nem kellene csinálni.

Tehát a *hegyet visszaépítette* a saját útjába, és ezt valószínű nem látja. Úgyhogy kiárasztjuk fölötte a kijelentés, a bölcsesség és a tisztánlátás szellemét. Ez egy konkrét példa arra, amikor egy gyönyörűséges imakonferencia után valaki a negatív oldalt vallja meg. Ezt több alkalommal teszi. De *imatámogatáshoz* elégséges, ha *egyszer* mondja el a problémáját.

Hasonlót tapasztaltam 1997 környékén, amikor az Úrral elkezdtem járni. Bekéretöztem egy környékbeli, háznál tartott imakörbe, mert vágytam az Úrban való növekedésre, és többet akartam tudni. Mindenki elmondta, hogy milyen imákat kér (gyógyulás, anyagi áldás, egyéb).

És is nagyon furcsának tartottam, hogy az ima befejeztével a pásztor felesége is elkezdett beszélni a *negatív* dolgokról. Itt fáj, ott hasogat, most kell mennem orvoshoz, nincs pénz. Sam-sem, nincs egy vasam sem. Ez azt jelenti, hogy a megvallásnak a negatív oldala *lerombolja* a megvallásnak a pozitív oldalát. Azt hiszem, ez teljesen világos és egyértelmű.

Hagin ezt úgy minősíti, hogy ilyenkor az ember *zűrzavart plántál* a saját szellemébe. Mert *kételemjű*, talán így is lehet mondani. Ugyanis, ha mi hiszünk az Igének a *szavahihetőségében*, hogy Isten Igéje igaz mindenkor, akkor *nincs helye* a kételkedésnek és a félelemnek.

Egy nagyon szép gondolat következik. Amikor a *hit* a bejárati ajtóhoz ér, akkor a *kételey kisurran* a hátsó ajtón. Amikor a *hit belép* a bejárati ajtódon, akkor a *félelem eltávozik* a hátsó ajtón. Ugyanis *egyszerre nem* lehetünk hitben és félelemben. Vagy az egyik vagy a másik.

Kenneth Haginnak eléggé próbás élete volt az ifjú korában. Könyveiben több helyen beszámol erről. Ő igazából megtanulta, hogy hogyan kell *szorosan megragadni* a megvallást. A hit megvallást, az igei megvallást.

Mint említettem, egy órán belül *gyógyultan kelt fel* a halálos ágyából, pedig az orvos nem tudta semmi jóval kecsegtetni. Elkezdett ismét iskolába járni. Kettő és fél km-t kellett gyalogolnia és az osztályhoz lépcső vitt fel. Most képzeljétek el, aki másfél évig az ágyat nyomja, milyen állapotban vannak az izmai? Meg egyáltalán az *erőnléte*?

A tanárnők aggódtak azon, hogy ez a gyerek itt lesz rosszul az osztályteremben és itt fog meghalni. Elmentek az igazgató úrhoz, ő behívatta Hagint: hát jó dolog fiam iskolába járni, és tanulni, de hát a te állapotodban...

És megkérdezték az orvos véleményét, és ő azt mondta, hogy hát ennek a gyereknek igen nagy az akaratereje. Hagin pontosított, hogy nem az akaratereőm nagy, hanem a *hitem*. Mert a hitem tart meg erőben és életben. Az orvos azt mondta, hogy 90 napnál többet nem adok, ez a gyerek befejezi a földi életét.

Egy ilyen negatív jelentéssel szemben, neki *meg kellett állni* azon, hogy Isten Igéje igaz. Ő megtapasztalta, hogy az Ige *megvallása kihozta* a betegágyáról, a halálos ágyáról. Továbbra is azt vallotta meg, hogy Isten Igéje igaz, és én erőben és egészségben élek és járok.

Tehát főképpen akkor nehéz megállni a hitben, amikor jön egy negatív hatás, legyen az papíralapú jelentés, vagy csak az embereknek a hitetetlen beszéde, vagy pedig az ember testén olyan tünetek, amik *elvonják a figyelmet* a hitről.

Ilyenkor ember legyen a talpán, aki meg tud állni a hitében. A hit egyébként is *hullámozó*. Minden területen *más* és más. Valakinek az anyagiakban van nagyobb hite, valakinek a gyógyulásban. Ez minden egyénnél változó attól függően, ki hogyan építette ki a hitét.

Hagin nem engedte meg, hogy *kibeszélik* őt a hitéből és a gyógyulásából. Ő *ragaszkodott az igei megvallásához*. Így maradt meg egészségben és életben. Köszönjük az Úrnak az ő szolgálatát, mert nagyon sok mindent kaptunk rajta keresztül. Mi is a Hagin vonalon haladunk.

Egy másik eset. Egy pásztor egy alkalommal szívrohamot kapott és bekerült a kórházba. A felesége tudta, hogy éppen egy összejövétel folyik a városban, s ott van Hagin és Raymond T. Richey neves szolgáltató. Telefonált, hogy imádkozzanak az ő férjéért, aki kórházban fekszik.

Felkérték ezt a szolgáltót, hogy ő vezesse az imát. Imádkozott az egész gyülekezet. Utána elkezdtek dicsérni az Urat az imaválaszért. És utána Raymond megkérdezte a jelenlevőktől,

hogy hányan hiszitek, hogy az ima meghallgatást nyert? A hívők 90% föltette a kezét, többek között Hagin is. Folytatták a dicséretet, örvendeztek, hogy ez a pásztor meggyógyult.

Aztán Raymond kapott egy kérdést a szívébe, amit föltett a hallgatóság felé. Hányan fogtok *tovább imádkozni*? És döbbenet, a jelenlevők 90%-a föltette a kezét. Azt mondta, hogy ha ti tovább imádkoztok, akkor *hatástalanítjátok* ezt az előbbi gyönyörűséges imádságot, aminek az *eredményéért* most adtunk hálát.

Közben a kórházban a beteg ágyánál *megjelent* az Úr Jézus, és idézett egy Igét: Én vagyok az Úr, a te Gyógyítód! A pásztor *visszanyerte* az egészségét. Mondhatnánk azt is, hogy ott volt több száz vagy 1000 hívő, és az ő hitük, közbenjárásuk hozta meg az eredményt.

De valójában nem így van – állapítja meg Hagin –, mert ha a 90 % tovább akart imádkozni, akkor ott nem sokan jártak igazán hitben. Azt írja a Hagin, hogy a Raymond, az én, meg 1-2 testvér, aki hitben járt, és ez a pár személynek a *hite tartotta meg* azt a pásztor a kórházba, hogy életbe maradjon, meggyógyuljon.

Egy másik esetben azt olvastam, hogy az volt a válasz arra, amikor valakik *tovább* akartak imádkozni, hogy ti akkor *megöltétek* volna őt. Ha egyszer imádkozunk, akkor az a *hit imája*. Ha még egyszer imádkozunk, akkor az első az nem a hit imája volt, hanem valami más. A Márk evangéliumban olvastuk a *sorrendet*: kérünk, megköszönjük a választ, s utána valóságba jön.

Ezt a világi ember nehezen érti. Higgyétek, hogy *megkaptátok*... Ez *múlt* idő, és utána *jövődőben* mondja tovább: *melegszen* néktek. Figyeltétek? Itt nem nyelvtani, vagy nyomdai hiba van. Hanem higgyétek, hogy megkaptátok... – ez nem a fizikális valóságba jövetel, hanem a *hitbeli elvétel*. Itt arról van szó, amikor az Úr bekészíti a *csőpostába* és küldi.

Először mindennek a *szellemi* mivoltát kell megvalósítanunk, az imáink és a hitünk által – amit még nem látunk, de *úgy nevezünk*, hogy megvan. Mert hisszük, hogy ha mi Jézus *nevében* kérünk, és a jelen hitben, a *most hitben működünk*, akkor az megvan nekünk, mert van rá *ígéretünk*.

Ezért mondja az Ige először múlt időben, hogy *megkaptátok*, és később meg azt mondja, hogy és *melegszen* néktek. Mert idő kell ahhoz, míg a szellemi világban az imáink és a hitünk által megvalósult dolog fizikai *valóságot ölt*.

A hitünk egy *szállítójármű*, amivel a szellemi világban *megfogand* dolgot áthozzuk a fizikai valóságba (megszüljük). Tündi ezt nagyon gyorsan csinálta, mert szombaton délután hazafelé imádkoztunk, és két napra rá már megvolt az eredmény.

MEGHIÚSULT IMÁK

Kenyon leszögezi, hogyha mi gyengeséget, kudarcot, kételyt, félelmet *vallunk meg* a szánkkal, akkor előbb-utóbb *oda is jutunk*. Mert amit vetünk, azt fogunk aratni. Jónál pedig olvassuk, hogy amitől remegve remegtem, az következik be rajtam.

Imádkozhatunk tüzesen, imádkozhatunk úgy, hogy hiszünk az Igében, de mindez *hiábavaló*, ha következő órákban ezt *megkérdőjelezzük*. Vagy megkérdőjelezzük azt, hogy vajon Isten *meghallgatja-e* az imánkat?

Igazából ezzel a megkérdőjelezéssel *leromboljuk* a saját imánkat, mert ezzel azt valljuk meg, hogy nekünk az *nincs meg*. Nem fogant meg a szellemi világban. Ha nem jött létre a szellemi világban, akkor *nem is lehet áthozni* a fizikai valóságba.

Kenneth Hagin megállapítja, hogy a keresztyének közül nagyon kevesen vannak tisztában azzal, hogy mennyi imájukat lerombolták már. Haginhez odament valaki, hogy kér imát. Természetesen imádkozom, ha megmondod, hogy miért, mert akkor tudunk egy akaraton lenni.

Főképpen, ha megmondod, hogy mi az a *pont*, ahol össze tudunk *hitben kapcsolódni*. Ez is fontos. Amikor befejezte Hagin az imát, és éppen elköszönőben voltak, akkor továbbra is azt kérte az illető, hogy Hagin *folytassa* érte az imádkozást.

Gyakorlatilag ezzel a kételkedő hozzáállásával *megtagadta* az Igét és a gyógyulását, mert nem hitte el, hogy az ő életében az működik. Azaz, lerombolta az imádkozó személy hitének a hatását, jelen esetben Hagin hitének a hatását.

Ugyanis a *döntő* pillanat nem az, amikor a gyógyító sorban, vagy bármilyen más módon – telefonon, autóban, egy akaraton – imádkoznak érted. A döntő az, hogy az ima elhangzása után mit mondasz ki, az ima után *mi hagyja el a szádat!*

Vagy ügyelsz a hitmegvallásaidra, *ragaszkodsz* a megvallásaidhoz, vagy az *ellentéteset* mondd? A *döntő* mindig az, ami az *ima után* következik. Isten ugyanis az imánkat meghallgatja, megválaszolja – csak esetenként a *címzett* nem tudja elfogadni, átvenni.

Van egy történet, ami az áprilisi örömhírmondó kis újságunkban már meg is íródott Az *imaválasz átvétele* című cikkben. Elmondom ismét. Hagin egy rákos misszionárius szobájában imádkozott az ágy mellett. Hosszan, sokáig, kitartóan. Egyszer csak az Úr Jézus megjelent a beteg ágyának végénél, amit a beteg nem látott, de szellemben érzékelt.

Mert ez a beteg, aki már felállni sem tudott az ágyból, odament az ágy végéhez. Jézus kinyújtotta felé a kezét. A tenyerén volt valami, amit át szeretett volna adni. A beteg, aki ezt nem láthatta, úgyszintén kinyújtotta a kezét. De a karja hamarosan lehanyatlott, és azt kezdte megvallani, hogy *nem tudom átvenni* a gyógyulásomat.

Hagin próbálta megerősíteni, biztatni, hogy igenis át tudod venni, mert a gyógyulás az jog szerint az újjászületett hívőkhöz tartozik. Ez a jelenet háromszor megismétlődött, hogy Jézus át szeretne volna adni, ami a tenyerén van. A beteg pedig kinyúlt és a keze hamarosan lezuhant.

Egyfolytában azt mondta, hogy nem tudom átvenni a gyógyulásomat. Ez a *negatív megvallás*. Ez is egy megvallás, csak *rossz irányba* visz. A hitetlen megvallás *blokkolta* Haginnak az imáját és *akadályozta* a gyógyulás átvételét.

Ebből a történetből nagyon világosan látszik, hogy az ima *megválaszolást nyert*, mert az Úr Jézus személyesen jött el meggyógyítani az Ő szolgáját. Világosan látszik, hogy a kézbesítésnél, *átvételnél* volt a probléma.

Nézzük a János evangéliumot, mert itt van egy igen erőteljes állítás, hogy amit Jézus *nevében* kérünk, azt az Atya *megadja*.

János 15,16.

16. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjeteek és gyümölcsöt teremeteek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kérteek az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Ámen.

Vegyük sorra. *Mit kérhetünk?* Akármit. Kérhetsz mélytengeri herkentyűt is. *Hogyan* kell kérnünk? Jézus nevében. *Kitől* kell kérnünk? Az Atyától. És mi fog történni? *Megadja* néktek. És erősíti ezt másik Ige is, hogy aki zörget, annak megnyitattik, illetve aki kér, az kap.

Valljuk meg együtt a következőt: *Isten mindig meghallgatja az én imámat, amit Jézus nevében mondok el, és a jelen hitben működök. Ámen.*

Akkor a *leghatásosabb* az imánk, a megvallásunk, ha az 100%-ban *egyeznek* az Igével. Azt hiszem, ez egyértelmű. A *név* és a *névben* való hit mindig meghozza az *eredményt*. Punktum.

Nagyon építő kikeresni a Bibliából a Jézus *nevével* kapcsolatos Igéket, mert ezek *világosságot* hoznak a számunkra. Az is nagy segítség, ha e sorozat 12 részét ismét átveszitek. Átolvassátok, vagy meghallgatjátok.

Nem szabad elfelejteni, hogy *elmélkedéssel* épül ki a hitünk a *név* hatalmában. Hogy milyen *hatalma* is van Jézus nevének, ami a mi birtokunkban van, egy felruházás által, egy ügyvédi meghatalmazás által. E tanítássorozat által valószínű, hogy tovább erősödött a hitetek.

A korai egyház *megtanította* a hívőknek a Jézus *nevének a használatát*. Ezt abból lehet tudni, hogy *megértették* az ügyvédi felhatalmazást és a névnek a jogszerű használatát, mert a szolgálatukat *isteni csodák* sorozata követte.

Azután idővel *félresiklott* egy kicsit a globális Egyház, mert az ördög *megvakította* a nem igei tanokkal a híveket. A hívők pedig nem vették a fáradságot, hogy az Igét saját *maguk megvizsgálják*: valóban azt mondja-e az Ige, amit tanítottak róla.

Nem hoztak *erőfeszítést*, hogy az *igazságot megismerjék*. Biblia pedig világosan írja, hogy az ismeret hiánya a nép vesztéhez vezet. Ez lesz a mai záró Igénk:

János 8,32.

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Az igazság megismerése szabaddá tesz! Nem az igazság tesz szabaddá, hanem az igazságnak a megismerése. Az abból vett kijelentés, a mélységes megértés. Tehát, ha megismeritek az igazságot, így fogtok szabadon szárnyalni. A szabadság pedig *belül kezdődik*, az igazság megismerésével.

Jézus nevében teszünk egy megvallást. Ez a hasznunkra lesz: *Jézus neve minden név fölött van. Jézus neve nagyobb minden más névnél. Jézus nevének hatalma van a mennyben, a földön és a föld alatt. Jézus nevének hatalma van még az Isten trónjánál is. Jézus neve, hatalmat adott nekem a démonok felett is. Jézus neve az enyém itt a földön. Meg van írva, ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, minden dolog felől, amit csak kérnek Jézus nevében, megadja nékik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. Jézus itt van. Ő gondoskodik arról, hogy az imám meghallgatásra találjon. Megcselekszi, amit megvallok, mert bármit kérünk, az Ő nevében Ő megcselekszi azt. Az Ő nevének hatalma van ma is. Jézus felhatalmazott engem, hogy használjam ezt a nevet, az ellenségeim ellen, a pokol minden ereje ellen. Minden démon ellen, a betegség és bűn ellen, a gyötrés és a depresszió ellen. Így hát a Jézus nevében szabad vagyok. Kinyilvánítom a szabadságomat, mert Jézus megszabadított. Mindaz, amit Ő megtett, az Ő minden hatalma, minden tekintélye, győzelmének minden nagysága benne van a névben. És ez a név az enyém. Én több mint győztes vagyok Őáltala, aki szeretett engem, és Önmagát adta értem. Így hát használom a nevet, és győzelemben járok. És szeretetben járok. Hallelúja!*

Két bizonyosságot osztok meg veletek. Tegnap beszéltem egy pesti szenttel, és azt mondja, hogy egy hatalmas gyógyulás történt az egyik gyülekezetben. A most vasárnapi alkalom során hangzott el, hogy ott volt egy dán pásztor is. És ez a dán pásztor az egyik pesti gyülekezetben imádkozott olyan emberért, akinek a lába valamilyen baleset miatt rövidebb volt.

De hozzátette a testvérünk, hogy Dániában is hatalmasan munkálkodik az Úr, és hatalmas jelek, és csodák vannak. A beteget székre ültették, és a széken ülve imádkozott érte, és így észrevehető volt az, hogy az imát követően a rövidebb lába kinyúlt ugyanolyan hosszúságra, mint ami a normális állapot. Ámen.

Válaszoltam én is egy hasonlóval. Ez Tabon történt, amikor elindult a tabi gyülekezet, talán 1997 környékén. Ott pedig az egyik báránynak a kézfejen volt valamilyen dudor. Miután a pásztor imádkozott érte, utána mindenki leesett állal csodálkozva nézte...

Mint amikor a lufiból kiengedik a levegőt, ez a púp a kézfejen úgy apadt le Isten dicsőségére. Hát azt írja a Biblia, hogy az utolsó időkben megsokasodnak a jelek és a csodák. Az áttörések.

Nekem is van egy rövid bizonyosságom. Csalánnal nem jó találkozni, mert csípős élményekben lesz részünk. Egy eldugott helyen megnőtt már egy méteresre és vettem a sarlót, hogy én azt elrendezem. De valahogy, ahogy lehajolva vágtam, a vége pont arcul ütött. Mi volt az első gondolat? Húha!

De amikor már telve vagyunk az Igével, és amikor egy ilyen *kritikus* helyzetbe kerül az ember, akkor *automatikusan* a Jézus neve jön ki. Jézus nevében... És képzeljétek el, egyetlen égő érzés sem jelentkezett. Pedig az arcbőr vékonyabb, mint a kéznek a bőre.

Pár évvel ezelőtt pedig beültem az autóba, és mentem pár száz métert. Leértem már a lámpáig, akkor elhelyezkedtem, és hátradőlök. Éreztem a hátamba egy szúrást. Előrehajolok, s a darázs fölrepül. Vagy a hátamon, vagy az ülésen volt.

Rögtön imádkoztam: megtiltom, a viszketetést, a dudor és egyéb dolgot, mert nem kell az nekem. Nagyon enyhe lefolyással és hamarosan el is tűnt. Mire hazaértem, szinte nem is nagyon látszott már. Ezért adatott a Jézus neve nekünk, hogy *használjuk*. Minden területen *működik*.

Jó, ha helyesen használjuk a *fogalmakat*. Van olyan, hogy újjászületés, üdvösség – megtérés. Van, amikor ezt összekeverik a keresztyenyek, sok ilyen esettel találkoztam. De

mind a kettő mást jelent. Az *újjászületés* az, amikor valaki befogadja az Úr Jézust élete Urának és Megváltójának, s által üdvözülni.

A *megettérés* pedig az, amikor felismeri, hogy rossz úton jár, s ez valószínű egy bizonyos idő múlva következik be. Akkor azt az utat elhagyja és áttér a krisztusi útra. Nem mindegy, hogy mikor mit használunk. Legyen egyértelmű számunkra is, amikor beszélgetünk erről.

A másik fogalom az eldőlni – elfeküdni. Kettő között az a különbség, hogy a *lefekvés* akaratlanos, az *eldőlés* pedig nem az én akaratom, hanem a kenet ereje által történik meg. Ez a szent erő alatti eldőlés. Mert mikor a természetes test találkozik a természetfeletti erővel, akkor nem biztos, hogy minden esetben talpon tud maradni, mert Isten ereje erőteljesebb.

Ha valaki megkérdezné tőlem, hogy te is el szoktál feküdni? Erre azt mondanám, hogy nem, mert igazából nem én fekszem el tudatosan. De ilyenkor vissza lehetne kérdezni, hogy neked mi a fontos? Hogy meggyógyulj, ép és egészséges legyél, vagy pedig meghatározod, hogy te csak ilyen módon vagy hajlandó meggyógyulni.

Vannak emberek, akik kikötik, hogy csak Gipsz Jakab főorvosnál fogok meggyógyulni. Csak ilyen módon... Csak ha ez a pásztor imádkozik értem. De egyébként a Gyógyító az Úr Jézus! Nekem nem az a fontos, hogy milyen módon szerzem meg a szent egészségemet, és tartom meg a szent egészségemet, nekem nagyon jó az is, ha a kenet alatt eldőlok.

Kívülállónak ez nagyon furcsa, bár a Biblia szerint minden felekezeten, minden templomban így kellene működni. Mit is tanultunk ma? Hogy félresiklott az Egyház a nem igei tanításokkal.

A harmadik fogalom a bizonyosság – megvallás. Ezt is sokszor keverik a szentek. A *megvallás* az, amit az előbb tettünk, az igei megvallás. A *bizonyosság*, pedig az, amikor valaki közzéteszi Isten megnyilvánuló kegyelmét. Én magam is és ti is szoktatok bizonyosságot tenni, hogy az Úr kegyelme *miből hozott ki*. A bizonyosságokkal dicsérik az Urat, és építjük a hívőtársunkat.

Imádkozunk értetek. Kezünket tesszük rátok. Jézus Krisztus szent nevében ügyelj a megvallásaidra, és használd a kétélű kardot, ami a szádban van, hogy az életed megváltozzon. Használd a hatalmat, a Krisztusban kapott jogokat és kiváltságokat, a Jézus nevében. Mindez a hasznodra, előmeneteledre, épülésedre legyen, hogy az életed megváltozzon, a családotokban áttörés jöjjön, előmeneteled legyen a szolgálatban, a Jézus nevében.

Összefoglaló a 30-i pesti tanításból: *A szívedbe van írva* címmel hangzott el tanítás. Mi van a szívedbe írva? Az Újszövetség. A két szövetség között az a különbség, hogy az Újszövetség a *szívünkre* van írva, az Ószövetségben pedig *kőtáblára* volt írva a törvény.

Volt egy profetikusan üzenet, ami nagyon megérintett, ragadjátok meg ti is. Ami eddig nem élt, nem működött az életedben, mindaz *fel fog támadni*, életre fog kelni. Hallelúja! A hívőknek *99%-a feléled*, mert az Úr megnyitja a szemeiket a megértésre.

Az Úr megáldja a *vetésedet*, és megsokszorozósa visszaküldi, visszajuttatja. Minden kötés *megettörök* az életedben az elvetett magok által. Nem a kézben szorított magok által, hanem az elvetett magok által.

A szabadság *belül* kezdődik és a felszabadult hited *vonzza* oda az áldást. A hívők sok esetben *feltételezik*, hogy egy bizonyos területen van hitük. De amikor jön a probléma, jön a hegy, a tünet, akkor derül ki, hogy miben hittek. Illetve nem biztos, hogy meg tudnak állni abban a hitben, amire gondoltak.

A *megigazulás* az nem más, mint egy *felmentés* az újjászületés által. Tehát amikor újjászülettünk, kaptunk egy felmentést, mert *igazzá tettünk* Krisztusban. Így bármikor az Atya trónja elé járulhatunk. A hit *nem töpreng*, hanem gondolkodás nélkül *azonnal cselekszik*.

Az egyik példa erre, amikor Dávid, az a kis vékony fiú a nagy Góliáttal szemben elindult a kövecskéivel. Nem próbálta kiokoskodni az „okos dobozával”, hogy ennek mi lesz a következménye. Ő hitt Istenben. Ő tett egy nagyon *pozitív megvallást*, hogy te Góliát ma meg fogsz halni. És én fogok győzni, mert Isten velem van.

A másik pedig, az előjárónk megkérdezte szombaton, hogy a gadarai örült esetében Jézus hány démonnal foglalkozott? A hit nem gondolkodik, és nem maga akarja kitalálni... Azonnal fölmutattam, hogy *egy*. Mert igaz, hogy egy légió volt a megszállottban, de mivel azok csak beosztottak voltak, elég volt a főnöknek szólni.

Így működik a hadsereg is. A vezérőrnagy a parancsnoknak ad egy utasítást, azok meg továbbadják a közlegényeknek. Mert nem a vezérőrnagy adja ki az utasítást a közlegényeknek. A hit azonnal cselekszik.

Az evangelizáció során egy *mennyei útlevelet* adunk át az illetőnek. Most az a tapasztalat az utcai evangelizációk alkalmával, hogy *nyitottak* a szívek, és nagyon *hatékony* az utcai evangelizációs munka.

Nagyon fontos a *nyelvek* imája, és különösen nagyon fontos *követni* a Szent Szellemet. Több imára van szükség. A nyelveken szólás szolgálatokat hozhat elő. Példaként a John G. Lake neve jött elő. Mi is említettük őt nem is olyan régen, hogy 500 gyülekezetet alapított még a múlt században az afrikai kontinensen.

Néha megkérdezik azt, főképpen ezoterikus körökbe járók, hogy van Atya Isten, de hol van az Anya Isten? Nem hallottatok még ilyen kérdést? Nem is gondolkodtál még rajta? Az hangzott el, hogy Isten az embert kezdetben *teljesnek teremtette*. Utána választotta szét nemekre.

Az oldalbordát kivette Ádám-ból, abból lett a nő. Ez igeileg teljesen alátámasztható. A héberben az *Isten* szó éppúgy áll *hímnemben*, mint *nőnemben*. Sőt Istent *többes számban* használja, valószínűleg ezért, mert jelenti a férfi és a női nemet is. Ez csak egy érdekesség.

Isten a vetéseket feltámasztja, jön az aratás, mert szükség van az evangelizációs munkáknak a támogatására. Viszont amerikai gazdasági szakemberek azt állítják, hogy három éven belül az Európai gazdaság összeomlik, és még az arany sem segít.

Ezzel most nem félelmet akarok plántálni a szívetekbe, hanem inkább arra világítanék rá, hogy ennek a bibliai *időkorszaknak a vége* nagyon közel van. Ez akkor történhet meg az én meglátásom szerint is, amikor már nem lesznek itt az imádkozó szentek, nem lesz itt a földön a Szent Szellem. Akkor az antikrisztus szabadjára lesz engedve.

Amikor az *elragadtatás* során eltávozunk, egy igen *nagy úr* marad utánunk, mert itt milliárdos nagyságrendről van szó. A télen már egy kis hófúvás miatt is akadozott az ellátás. Ha itt több milliárdos nagyságrendben „tűnnek el” emberek, akkor egyrészt pánik tör ki, másrészt mindenféle utánpótlás akadozva fog csak működni. Ezt szemlélteti az *Otthagytak* c. film.

De Isten *kegyelmét* lássuk meg ebben. Mert ahogy Noét és az ő szeretteit megmentette Isten a bárka által, bennünket pedig *7 évre* magához vesz *megőrzésre*. Ezt nehéz így fizikai szinten elképzelni, de annyira közel az idők vége, hogy az Ezékiel 38-39. fejezet a szemünk előtt zajlik, és Izrael megtámadásának az illata lebeg a levegőben.

Köszönjük a figyelmeteket, magjaitok áldottak! A jövő héten várunk benneteket a *Dózer hit* című új tanítássorozatra.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.